

**BASIN MESLEĞİNDE ÇALIŞANLARLA ÇALIŞTIRILANLAR
ARASINDAKİ MÜNASEBETLERİN TANZİMİ HAKKINDAKİ
KANUNUN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMIŞ HÜKÜMLERİ⁽¹⁾**

Kanun Numarası : 5953
Kabul Tarihi : 13/6/1952
Yayımlandığı R.Gazete : Tarih : 20/6/1952 Sayı : 8140
Yayımlandığı Düstur : Tertip: 3 Cilt : 33 Sayfa : 1511

1 – 12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 10, 15, 17, 20, 28)

Madde 10 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mesleğe ilk iktisap eden gazeteciler için tecrübe müddeti en çok üç aydır. Bu müddet içinde taraflar iş akdini ihbar mühletine ve tazminat mükellefiyetine tabi olmaksızın feshedebilirler.

Madde 15 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir mevkute çalışan gazeteci, mukavele hükümleri dışında olarak işveren tarafından sipariş edilen veya yayınlanması kabul edilen yazılar için ayrıca ücrete hak kazanır.

Madde 17 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mensup olduğu mevkutedeki bir yayın dolayısıyla hürriyeti tahdide uğrayan gazeteci ücretini işverenden almakta devam eder. Yayın, mevkute mesul müdürünün veya mevkute sahibinin haberi olmadan yaptırıldığı veya mesul müdürün tetkikından geçirilerek neşri takarrür eden şekil üzerinde tahrifat, tadilat, tay yahut da ilaveler icra olunduğu takdirde böyle bir yayın dolayısıyla hürriyeti tahdide uğrayan gazeteci bu hükümden faydalanamaz.

Birinci fıkradaki hürriyet tahdidi gazetecinin o mevkuteden ayrılmasından sonra vukua gelmişse, gazetecinin bahsi geçen mevkuteden son aldığı ücreti miktarındaki tazminat, hürriyeti tahdit edildiği müddetçe, her ay yayının yapılmış olduğu mevkute sahibi tarafından ödenir.

Her ne sebeple olursa olsun, neşriyatı tatil edilen mevkute çalışanlar, tatil tarihinden itibaren iki ay müddetle ücretlerini alırlar.

Madde 20 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Günlük gazetelerin Şeker Bayramının birinci ve ikinci günleri ile Kurban Bayramının ilk üç gününde intişar etmeleri memnudur. Bu günlere mahsus gazete neşri hakkı gazetecilerin bağlı buldukları mesleki teşekküllere aittir.

(1) Bu Kanundaki para cezalarının uygulanması ile ilgili olarak 10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunu değiştiren 21/1/1983 tarih ve 2790 sayılı Kanun ile 15/8/1957 tarih ve 9682 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 20/5/1957 tarih ve E.1.K.12 sayılı Yargıtay İç.Bir. Kur.Kararına bakınız.

Birinci fıkrada bahsi geçen bayram günlerinde çalışılmamış olması sebebiyle gazetecilerin ücretlerinden hiçbir suretle eksiltme yapılamaz.

Madde 28 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu kanunun (20) nci maddesi ile günlük gazeteler hakkında intişar memnuiyeti kabul edilmiş olan günlerde, günlük gazetelerin neşrine devam olunduğu veya bahsi geçen maddede yazılı mesleki teşekküllerden gayrı kimseler tarafından o günlere mahsus gazete neşredildiği takdirde, neşreden kimse hakkında (5.000) liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

2 – 4/1/1961 tarih ve 212 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 1,4,6,9,10,12,14,15,16,17,18,19,21,22,26,27,28,29,30, Ek 1)

Madde 1 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu kanun hükümleri Türkiye'de yayınlanan mevkutelerle haber, fotoğraf ajanslarında veya benzeri yayın müesseselerinde ve matbaalarında başmuharrirlik, muharrirlik, mesul müdürlük, yazı işleri müdürlüğü, istihbarat şefliği muhabirlik, mütercimlik, musahhihlik, foto muhabirliği, ressamlık, karikatürçülük, istihbarat telsizciliği ve radyoculuğu, gazete müdürlüğü ve idare müdürlüğü gibi her türlü fikir ve sanat işlerinde çalışan ve İş Kanunundaki "İşçi" tarifi şümulü haricinde kalan kimselerle bunların işverenleri hakkında uygulanır. Bu kanunun şümulüne giren fikir ve sanat işlerinde ecir olarak çalışanlara (gazeteci) denir.

Madde 4 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gazeteci ile kendisini çalıştıran işveren arasındaki iş akdinin yazılı şekilde yapılması mecburidir.

Madde 6 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birinci maddenin şümulüne giren bir iş yerinde iş verenle arasındaki hizmet münasebeti bir veya mütaaddit mukaveleye istinaden fasılasız olarak en az beş yıl sürmüş olan gazetecinin işine son verilmesi, yapılacak yazılı ihbardan üç ay geçtikten sonra muteber olur. Beş seneden az hizmeti olanlar için bu ihbar mühleti bir aydır.

Hizmetine bu madde hükümlerine göre son verilen gazeteciye feshi ihbar edilen mukavelenin taallük ettiği her hizmet yılı veya kusuru için son aylığı esas ittihaz olunmak suretiyle her yıl için bir aylık ücreti miktarında tazminat verilir. Ancak, yıllık hizmetin altı aydan az kısmı nazara alınmaz.

Madde 9 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mukavelenin imzalanışında işverenle gazeteci, fesih halinde ise fesheden taraf, keyfiyeti bir beyanname ile mahallin en büyük mülkiye amirine bir hafta içinde bildirmeye mecburdur. Mülkiye amirleri bu beyannamelerin birer örneğini, gazetecinin kıdeminin tesbitine esas olmak üzere, hemen, Basın-Yayın ve Turizm Genel Müdürlüğüne bildirirler.

Madde 10 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mesleke ilk intisap eden gazeteciler için tecrübe müddeti en çok bir aydır. Bu müddet içinde taraflar iş akdini ihbar mühletine ve tazminat mükellefiyetine tabi olmaksızın feshedebilirler.

Madde 12 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1 - A) İşverenle gazeteci arasındaki iş akdinin muayyen bir müddet için aktedilmiş olup olmadığına bakılmaksızın, gazetecinin kendi kasdı veya ağır bir ihmali olmaksızın uğradığı hastalık veya kaza neticesinde iş görememek durumuna düşmesi halinde,

B) Müddeti muayyen olmıyan bir iş akdiyle bağı bulunan gazetecinin şahsını ilgilendiren meşru bir sebep veya ifasından kaçınılmıyacağı kanuni bir vazife hasebiyle işini görmediği hallerde,

C) Müddeti muayyen olan bir iş akdiyle bağı bulunan gazetecinin yukarki bentte yazılı sebepler dolayısıyla ardı ardına iki iş gününden fazla veya bir ay içinde ceman üç iş gününden fazla işini görememesi halinde, işveren iş akdini ancak bu kanunun (5) inci ve (6) ncı maddelerinde yazılı ihbar mühletini ve tazminat vecibelerini yerine getirmek suretiyle feshedebilir.

II – (A) bendinde bahsi geçen iş görememek durumunu tevlit eden kaza veya hastalık gazetecinin vazifesinin ifasıyla ilgili bir sebepten ileri gelmişse, kasıt veya ihmalin mevcut olup olmadığı nazara alınmaksızın, (I) numaralı fıkra hükmü uygulanır.

III – İş görememek durumu (16) ncı maddede yazılı hallerden ileri gelmişse, mezkür madde hükümleri tatbik olunur.

IV – Bu maddenin (A) bendinde yazılı haller dolayısıyla vazife göremeyecek duruma düşüp de işveren tarafından işinden çıkarılan gazeteci, azami bir sene zarfında iyileştiği takdirde, tekrar eski işine tercihan alınır.

Madde 14 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kararlaştırılan ücret, hilafına mukavele yapılmış olmadıkça, her ay peşin olarak ödenir. Gazetecilere ücretlerini vaktinde ödemiye işverenler bu ücretleri geçecek her gün için yüzde iki fazlasıyla ödemeğe mecburdurlar.

Mukavele müddeti sona ermeden evvel kendisine atfedilebilecek bir kusuru olmaksızın işine nihayet verilen gazeteci, peşin almış olduğu ücretin henüz işlememiş bulunan kısmını iade etmeye mecbur tutulamaz.

Madde 15 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir mevkuতে çalışan gazeteci, mukavele hükümleri dışında olarak işveren tarafından verilen işler veya sipariş edilen veya yayınlanması kabul edilen yazılar için ayrıca ücrete hak kazanır.

Madde 16 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Talim veya manevra dolayısıyla silah altına alınan gazeteci bu müddet zarfında, iş karşılığı olmaksızın, ücret hakkını muhafaza eder. Ancak, yedek subay olarak veya sair suretlerle askeri hizmet karşılığı aylık alan gazetecinin almakta bulunduğu bu aylık kendi işinden aldığı ücretten az ise, işveren gazeteciye yalnız aradaki farkı ödemekle mükelleftir.

Kısmi veya umumi seferberlik dolayısıyla silah altına alınan gazeteci hakkında, üç ay için bu maddenin birinci fıkrası hükümleri uygulanır.

İlk muvazzaf askerlik hizmeti için silah altına alınan gazeteciye, mukavelede başka türlü sarahat olmadığı takdirde, iki seneyi geçmemek üzere son aldığı aylığın üçte biri ödenir.

İşverenle gazeteci arasındaki iş akdinin muayyen bir müddet için aktedilmiş olup olmadığına bakılmaksızın, gazetecinin bu maddenin birinci fıkrasında gösterilen haller dolayısıyla silah altında bulunduğu müddetçe iş akdi işveren tarafından feshedilemez. Gazeteci bu maddenin ikinci veya üçüncü fıkralarında gösterilen haller dolayısıyla silah altına alındığı takdirde, gazetecinin durumu bu fıkralardan hangisine temas etmekte ise işveren iş akdini ancak o fıkrada gösterilmiş bulunan süre geçtikten sonra feshedebilir. Bu gibi hallerde de gazeteci ile işveren arasındaki iş akdinin muayyen bir müddet için aktedilmiş olup olmadığına bakılmaz. Akdin feshi bu kanunda yazılı hükümlere tabidir.

Gazeteci ile işveren arasındaki mukavele esasen muayyen bir süreyi ihtiva edipte bu süre gazetecinin silah altında bulunduğu sırada kendiliğinden bitiyorsa, işveren mukavelenin bu suretle sona ermesinden itibaren bu maddede yazılı olan ücretleri gazeteciye ödemekle mükellef tutulamaz.

Bu maddede yazılı bulunan hükümler işveren tarafından gazeteciye askerlik halinde ücret verilmesi hakkında daha elverişli hak ve menfaatler sağlayan mukavele, teamül veya adetlerden doğan haklara hâlel getirmez.

Madde 17 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mensup olduğu mevkutedeki bir yayın dolayısıyla hürriyeti tahdide uğrıyan gazeteci ücretini iş verenden almakta devam eder. Ancak, hürriyetin tahdidini mucip olan yayın, mezkür gazeteci tarafından, mevkute mesul müdürünün veya sahibinin haberi olmadan yapıldığı veya yaptırıldığı yahut mesul müdürün tetkikından geçirilerek neşri takarrür eden şekil üzerinde tahrifat, tadilat, tay yahut ilaveler yapmak veya yaptırılmak suretiyle vukubulduğu takdirde mezkür gazeteci bu hükümden faydalanamaz.

Birinci fıkradaki hürriyet tahdidi gazetecinin o mevkuteden ayrılmasından sonra vukua gelmişse, gazetecinin bahsi geçen mevkuteden son aldığı ücreti miktarındaki tazminat, hürriyeti tahdit edildiği müddetçe, her ay yayımın yapılmış olduğu mevkute sahibi tarafından ödenir.

Her ne sebeple olursa olsun, neşriyatı tatil edilen mevkutede çalışanlar, tatil tarihinden itibaren iki ay müddetle ücretlerini alırlar.

Madde 18 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gazetecinin ölümü sebebiyle iş akdinin sona ermesi halinde, eşi ve çocuklarına ve bunlar bulunmadığı takdirde, geçimi kendisine terettüp eden ailesi efradına müteveffanın aylık ücretinin üç misli miktarında bir tazminat verilir.

Madde 19 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her altı günlük fiili çalışmayı mütaakıp gazeteciye bir günlük dinlenme tatili verilmesi mecburidir.

Madde 21 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Günlük bir mevkutede çalışan bir gazeteciye, en az bir yıl çalışmış olmak şartıyla, yılda dört hafta tam ücretli mezuniyet verilir. Günlük bir mevkutedeki hizmeti 10 yıldan 20 yıla kadar sürmüş olan bir gazetecinin yıllık ücretli izni beş hafta, yirmi yıldan fazla çalışmış bulunanın izni ise altı haftadır.

Günlük olmıyan mevkutelerde çalışan gazetecilere her altı aylık çalışma devresi için iki hafta ücretli izin verilir. Yıllık ücretli izinlerin hesabında, bu kanunun birinci maddesindeki "gazeteci" tabirine girenlerin kademleri, iş akdinin devam etmiş veya fasılalarla yeniden inikat etmiş olmasına bakılmaksızın, gazetecilik mesleğinde geçirdikleri hizmet süreleri nazara alınmak suretiyle tesbit edilir.

Yukardaki maddeler gereğince gazetecinin iş karşılığı olmaksızın ücret olarak geçirdiği müddetler ücretli izne esas olan hizmet yıllarının hesabından hariç tutulmıyacağı gibi bu müddetler ücretli izin sürelerinden de mahsup veya tenzil edilemez.

Madde 22 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gazeteciler, aralarında, 5018 sayılı kanun hükümleri dahilinde sendikalar kurabilirler.

Madde 26 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

- a) Çalıştırdığı gazeteci ile (4) üncü maddede gösterilen şekilde yazılı iş akdi yapmayan;
 - b) (6) ncı maddenin ikinci fıkrasında bahsi geçen tazminatı gazeteciye ödemiye;
 - c) (18) inci maddede yazılı tazminatı o maddede gösterilmiş bulunan hak sahiplerine ödemiye işveren
- (25) liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasına çarptırılır.

Madde 27 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

- a) (14) üncü maddede yazılı ücreti gazeteciye zaruret olmaksızın vaktinde ödemiye;
- b) (16) ncı maddenin birinci veya ikinci yahutda üçüncü fıkralarında yazılı bulunan hallerde gazeteciye verilmesi icabeden ücreti ödemiye;
- c) (17) nci maddenin birinci veya üçüncü fıkralarında yazılı hallerde gazeteciye verilmesi lazımgelen ücreti yahut da aynı maddenin ikinci fıkrasında bahsi geçen tazminatı ödemiye;
- ç) (20) nci maddede yazılı bulunan günlerde gazetecilerin bu günlere ait ücretlerini zaruret olmaksızın ödemiye işveren hakkında (50) liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

Madde 28 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu kanunun (20) nci maddesi ile günlük gazeteler hakkında intişar memnuiyeti kabul edilmiş olan günlerde, günlük gazetelerin neşrine devam olunduğu veya bahsi geçen maddede yazılı mesleki teşekkülden gayrı kimseler tarafından o günleremahsus gazete neşredildiği takdirde, neşreden kimse hakkında her baskı için (5.000) liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

Madde 29 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gazeteciye bu kanunun (21) inci maddesindeki esaslar dairesinde yıllık izin vermiye veya izin vermiş olup da izin müddetine ait ücreti ödemiye işveren, yıllık izin vermediği veya izin süresine ait ücretlerini ödemediği kimselerin izin müddetlerine tekabül eden ücretler yekünunun iki misli tutarında ağır para cezasına çarptırılır.

Madde 30 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu kanunun (25) nci maddesi hükmüne aykırı hareket eden işveren hakkında, gazetecilere ait ücret ve sair hakların daha aşağı hadlere indirilmesinden dolayı bu kimselerin uğradıkları zararın iki misli tutarında ağır para cezası hükmolunur.

Ek Madde 1 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

5953 sayılı kanunun 1 inci maddesindeki gazeteci tabirinin şümulü dahilinde bulunan kimselerden müessese, matbaa, idarehane ve büro gibi yerlerde hizmetlerinin mahiyeti itibariyle müstemirren çalışanlar için günlük iş müddeti, gece ve gündüz devrelerinde, sekiz saattir.

Yukarki fıkra hükmünün dışarsında kalarak, gündüz veya gece devresindeki çalışma müddetinin daha fazla hadlere artırılması, bu kanuna göre, (Fazla saatlerle çalışma) sayılır.

Her bir fazla saat çalışma için verilecek ücret, normal çalışma ücretinin saat başına düşen miktarının % 25 ten % 50 ye kadar yükseltilmesi suretiyle ödenir. Bu nispetin tayininde gazetecilerle iş veren serbestçe anlaşılır.

Ancak,günlük normal çalışma müddetine ilaveten bu madde mücibince tatbik edilecek fazla çalışmaların saat (24) den sonraya tesadüf eden saatlerinde çalıştırılan gazetecilerin ücretlerinin saat başına düşen miktarına yapılacak zam % 50 den aşağı olamaz.

Fazla saatlerin hesabında, yarım saatten az olan müddetler yarım saat, fazlası ise bir saat sayılır.

Fazla saatlerde çalışma, ücretlerini parça başına veya yapılan iş miktarına göre alan gazetecilere yaptırıldığı takdirde dahi bu kimselerin fazla saatlere tekabül eden ücretleri bu maddedeki esaslara göre ödenir.

3 – 15/7/1964 tarih ve 274 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 22)

Madde 22 – (4/1/1961 tarih ve 212 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İşverenler ve gazeteciler kendi aralarında 5018 sayılı kanun hükümleri dahilinde sendikalar kurabilirler.

4 – 17/7/1964 tarih ve 506 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 23,Geçici 2, Geçici 3)

Madde 23 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gazeteciler 3008 sayılı İş Kanununun yedinci fasliyle 4772 sayılı İş Kazaları ile Meslek Hastalıkları ve Analık Sigortaları, 5417 sayılı İhtiyarlık Sigortası ve 5502 sayılı Hastalık ve Analık Sigortası kanunlarına tabidir.

Geçici Madde 2 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu kanunun neşri tarihinde 35 yaşını geçmiş bulunan gazetecilerden, mezkûr tarihten önceki beş yıl içinde gazetecilik mesleğinde veya İş Kanununa tabi iş yerlerinde en az 1000 gün çalışmış olan ve bu hizmet sürelerini göstermek üzere çalışmış oldukları iş yerlerinden alacakları belgeleri en geç bu kanunun neşri tarihinden itibaren bir yıl içinde İşçi Sigortaları Kurumuna tevdi edenler, 5417 sayılı kanunun 5937 sayılı kanunla değiştirilen geçici birinci maddesinde yazılı şartlarla ihtiyarlık sigortasından faydalandırılırlar.

Geçici Madde 3 – (13/6/1952 tarih ve 5953 sayılı Kanunun hükmüdür.)

5502 sayılı Hastalık ve Analık Sigortası Kanununun tatbikına geçildiği yerlerde, kanunun tatbiki tarihinden önce gazetecilik mesleğinde veya İş Kanununun uygulandığı iş yerlerinde çalışmış bulunanlar 5502 sayılı kanunun (9) uncu maddesinin ikinci fıkrasıyla (14),(15) ve (18) inci maddelerinin tatbikatı bakımından, bu kanuna tabi iş yerlerinde çalışmış ve bu müddet içinde Hastalık ve Analık Sigortası primi ödemiş sayılırlar.

5 – 25/8/1971 tarih ve 1475 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: Ek 2)

Ek Madde 2 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı kanunun hükmüdür.)

İktisadi ve içtimai zaruretler dolayısıyla Çalışma Vekaletince lüzumlu görülecek yerlerde (5953) sayılı kanunun 1 inci maddesinde gösterilen işlerde çalıştırı-

lan gazetecilere ödenecek ücretlerin en aşağı hadleri, ikinci fıkrada gösterilmiş bulunan komisyonlar tarafından tesbit olunur.

Bu komisyonlar, Çalışma Vekaletiyle Ekonomi ve Ticaret Vekaletinin ve basın-Yayın ve Turizm Genel Müdürlüğünün kendi mensupları arasından seçecekleri birer kişi ile asgari ücretin tesbit edileceği mahalde gazetecilerin ve bunların iş verenlerinin kendi aralarından seçecekleri birer kişiden terekküp eder. Çalışma Vekaletine mensup zat, komisyona başkanlık eder.

Asgari ücretin tesbit edileceği mahalde gazeteciler tarafından kurulmuş mesleki teşekkül mevcut değilse, yukarki fıkrada bahsi geçen iş verenlerle gazeteciler o mahalle en yakın bulunan gazeteci meslek teşekkülleri tarafından seçilir.

Komisyon reylerin ekseriyetiyle karar verir. Komisyon tarafından verilen karar Çalışma Vekilinin tasdikiyle kesinleşir.

Bu komisyonların memur azalarının yol masraflarıyla seyahat ve ikamet yevmiyeleri kendilerine dairelerince ödenir.

Komisyonların çalışma ve toplanma zaman ve usulleri, bu komisyonların memur olmayan azalarına Çalışma Vekaletince verilecek yol masraflarıyla huzur hakkının miktarları, asgari ücretin tesbitinde nazara alınacak hususlar ve komisyonların iş veren ve gazeteci azalarının seçim şekilleri Çalışma Vekaleti tarafından tesbit olunur.

6 – 20/1/1993 tarih ve E.1992/36,K.1993/4 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilmiş hükümlerin metinleri. (Madde numaraları 20,28.)

Madde 20 – (12/2/1954 tarih ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Günlük gazetelerin Şeker Bayramının ikinci ve üçüncü günleriyle Kurban Bayramının ikinci, üçüncü ve dördüncü günlerinde intişar etmeleri memnudur. Bu günlere mahsus gazete neşri hakkı, her vilayette, gazetecilerin bağlı oldukları mesleki teşekküllerden basın kartı hamili azası en fazla olanına aittir.

Birinci fıkrada bahsi geçen gazete neşri hakkının tesbiti için alakalı mesleki teşekküllerin Şeker ve Kurban bayramlarının ikinci günlerinden en az (15) gün evvel mahallin en büyük mülkiye amirine müracaat ederek aza durumlarını tevsik ettirmeleri mecburidir. Mülkiye amirine yapılacak müracaat tarihinden sonra basın kartı hamili aza sayısında vakı olabilecek değişiklikler neşir hakkının tesbitinde nazara alınmaz.

İki veya daha fazla mesleki teşekkülün basın kartı hamili azalarının sayıları arasında eşitlik görüldüğü takdirde, gazete neşri hakkı bu teşekküller tarafından müştereken kullanılır. Bu vaziyette bulunan mesleki teşekküller gazeteyi müştereken çıkarmak hususunda anlaşamadıkları takdirde kur'aya müracaat olunur. Kur'a, en büyük mülkiye amirinin veya vazifelendireceği zatın huzurunda yapılır.

Gazete neşri hakkının tesbit ve tevsiki işlerinin ne suretle yapılacağını Çalışma Vekaleti tayin eder.

Birinci fıkrada bahsi geçen bayram günlerinde çalışılmamış olması sebebiyle gazetecilerin ücretlerinden hiç bir suretle eksiltme yapılamaz.

Madde 28 – (4/1/1961 tarih ve 212 Sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu Kanunun 20 nci maddesi ile konulan neşir memnuiyeti mevcut günlerde memnuiyete tabi gazetelerin veya mezkur maddede yazılı mesleki teşekküllerde gayri şahıslar tarafından o günlere mahsus gazete neşri halinde neşredenler ve basanlar hakkında her baskı için (10 000) liradan aşağı olmamak üzere ayrı ayrı ağır para cezası hükmolunur.

Mükerrirler hakkında verilecek ceza iki katı olarak hükmolunur.

7 – 24/4/2003 tarihli ve 4854 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 26, 27, 30)

Madde 26 – (4/1/1961 tarihli ve 212 sayılı Kanunun hükmüdür.)

a) Çalıştırdığı gazeteci ile dördüncü maddede gösterilen şekilde yazılı iş akdi yapmayan işveren, beher mukavele için (200) liradan aşağı olmamak üzere,

b) Altıncı maddenin 2 nci fıkrasında bahsi geçen tazminatı gazeteciye ödemeyen işveren, (2000) liradan aşağı olmamak üzere,

c) 18 inci maddede yazılı ölüm tazminatını hak sahiplerine ödemeyen işveren, (2000) liradan aşağı olmamak üzere,

Ağır para cezasına mahkum edilmekle beraber ayrıca yukarıdaki (b) veya (c) bentlerinde yazılı tazminatlar da hüküm altına alınır.

Madde 27 – (4/1/1961 tarihli ve 212 sayılı Kanunun hükmüdür.)

a) 14 üncü maddede yazılı ücreti gazeteciye zaruret olmaksızın vaktinde ödemeyen,

b) 16 ncı maddenin birinci veya ikinci yahut da üçüncü fıkralarında yazılı bulunan hallerde gazeteciye verilmesi icabeden ücreti ödemeyen,

c) 17 nci maddenin birinci veya üçüncü fıkralarında yazılı hallerde gazeteciye verilmesi lazımgelen ücreti yahut da maddenin ikinci fıkrasında bahsi geçen tazminatı ödemeyen,

ç) 20 nci maddede yazılı bulunan günlerde gazetecilerin bu günlere ait ücretlerini zaruret olmaksızın ödemeyen,

İşveren hakkında (500) liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

Madde 30 – (4/1/1961 tarihli ve 212 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu Kanunun 25 inci maddesi hükmüne aykırı hareket eden işveren hakkında, (1 000) liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasına hükmolunur.

8 – 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numarası:6)

Madde 6 son fıkra - (9/8/2002 tarihli ve 4773 sayılı Kanunun hükmüdür.) 1475 sayılı Kanunun 13/A, 13/B, 13/C, 13/D, 13/E ile 24 üncü maddeleri hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

9 – 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 26, 29, 30, Ek Madde 3.)

Madde 26 – (24/4/2003 tarihli ve 4854 sayılı Kanunun hükmüdür.)

a) Çalıştırdığı gazeteci ile 4 üncü maddede gösterilen şekilde yazılı iş akdi yapmayan işverene beher mukavele için altıyüzmilyon lira,

b) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasında bahsi geçen tazminatı gazeteciye ödemeyen işverene ikimilyar lira,

c) 18 inci maddede yazılı ölüm tazminatını hak sahiplerine ödemeyen işverene ikimilyar lira, İdarî para cezası verilir, ayrıca yukarıdaki (b) veya (c) bentlerinde yazılı tazminatlar da hak sahiplerine ödenir.

Madde 29 – (4/1/1961 tarihli ve 212 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gazeteciye bu Kanunun 21 inci maddesinde yazılı yıllık izni vermiyen veya izni vermiş olup da izin müddetine ait ücreti ödemeyen işveren, yıllık izin vermediği veya izin süresine ait ücretleri ödemediği kimsenin izin müddetine tekabül eden ücretler yekününun iki katını ilgili gazeteciye ödemiye ve ayrıca bu miktarda ağır para cezasına mahkum edilir.

Madde 30 – (24/4/2003 tarihli ve 4854 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu Kanunun 25 inci maddesi hükmüne aykırı hareket eden işverene ikimilyar lira idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürü tarafından verilir. Verilen idarî para cezalarına dair kararlar ilgililere 11.2.1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, idarece verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz üzerine verilen karar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hâllerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idarî para cezaları, 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur.

Ek Madde 3 – (12/2/1954 tarihli ve 6253 sayılı Kanunun hükmüdür.)

A) Bu Kanunun ek 1 inci maddesinde yazılı fazla saatlerle çalışma ücretlerini gazeteciye ödemeyen veya mezkûr maddede yazılı zam hadlerinden daha aşağı hesabetmek suretiyle ödiyen işveren, ödemediği fazla saat ücretleri tutarının veya eksik ödediği ücretler tutarının iki misli miktarında ağır para cezasına mahkum edilir.

B) Bu Kanunun ek 2 nci maddesi gereğince gazetecilere verilmesi lazımgelen ücretleri bahsi geçen maddenin tayin ettiği tarz ve usullerden başka türlü hesabederek veren veya daha aşağı hadlerde ödiyen iş veren hakkında (50) liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

10 – 17/4/2008 tarihli ve 5754 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları:14.)

Madde 14 – fıkra bir-(4/1/1961 tarihli ve 212 sayılı Kanunun hükmüdür.) Kararlaştırılan ücret her ay peşin olarak ödenir. İlave ücretlerin sigorta priminin ödenmesi mecburidir.

**1700 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
2390	–	25/3/1934
6253	–	19/2/1954
212	–	10/1/1961
274	–	24/7/1963
506	126 ncı maddesi Diğer hükümleri	1/11/1964 1/2/1965
1475	–	1/9/1971
1761	–	3/7/1973

